

gørelsen af den løbende erstatning efter skat. Det betyder, at tilskadekomne med en faktisk lavere skatteprocent ikke kompenseres 100 pct., og tilskadekomne med en højere skatteprocent kompenseres med mere end 100 pct. Det foreslås at anvende et gennemsnit mellem skatteprocenten inkl. statslig bundskat og skatteprocenten inkl. statslig bund- og mellemskat. Det medfører for 2006 en skatteprocent på 41,8 pct. Erstatningen bliver beregnet på baggrund af årslønnen. Mellemkattegrænsen er 265.500 kr. i 2006.

- **Beskatningen af kapitalindkomsten.** Der foreslås en gennemsnitlig skatteprocent bestående af kommune-, bund- og kirkeskat, som skatteprocent ved beskatning af kapitalindkomst. Den gennemsnitlige skatteprocent udgør 38,8 i 2006.

Beskæftigelsesministeriet har efter høringsvarene og efter et ekstra møde med deltagerne i Arbejdsskadeudvalget overvejet beskatningsprocenten af kapitalindkomst og er af den opfattelse, at en gennemsnitlig skatteprocent på 38,8 pct. (kommune-, amt-, (sundhedsbidrag), bund- og kirkeskat) bedre afspejler indkomstforholdene for de tilskadekomne.

Som et nyt element foreslås, at kapitaliseringsfaktorerne nu fastsættes i spring af hele år og måneder i overensstemmelse med arbejdsskadeudvalgets anbefalinger.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 2.1.3.

Til nr. 8

Det foreslås at indføre en automatisk underretning til Arbejdsskadestyrelsen af visse arbejdsbetingede kræftformer, der er anmeldt til Sundhedsstyrelsen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 2.7.

Til nr. 9

Bestemmelsen præciserer gældende lovs § 35, stk. 4.

Bestemmelsen foreslås formuleret således, at det tydeligt fremgår, at forsikringsselskabet og Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring skal betale alle faktiske udgifter til sagens behandling, der ikke er omfattet af betalingen for Arbejdsskadestyrelsens og Ankestyrelsens administration efter § 59.

Der henvises til punkt 2.8.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Ved behandlingen af skadesager efter arbejdsskadesikringsloven støder Arbejdsskadestyrelsen under-

tiden på sager, hvor man konstaterer sort eller illegalt arbejde.

Efter arbejdsskadesikringsloven er skader opstået under »sort arbejde« omfattet af loven, idet loven dækker skader, der er opstået i et ansættelsesforhold, uanset om dette er lønnet eller ikke.

Ved fastsættelsen af erstatning for tab af erhvervs-evne og i sager, hvor tilskadekomne er afgået ved døden, og hvor der derfor kan blive tale om erstatning for tab af forsørger, får det imidlertid betydning, at det pågældende arbejde er udført som sort eller illegalt arbejde.

Det skyldes, at den årsløn, der anvendes til beregningen af erstatningen, tager udgangspunkt i tilskadekomnes dokumenterede indtjening i året forud for skaden. Når Arbejdsskadestyrelsen skal fastsætte årslønnen i disse sager, indhentes der således oplysninger om tilskadekomnes indtjening i året forud for skaden.

Det er i denne situation, at Arbejdsskadestyrelsen ved behandlingen af skadesager undertiden kan konstatere, at det pågældende arbejde ikke er legalt arbejde, og at tilskadekomne samtidig med arbejdet har modtaget sociale ydelser.

Det foreslås derfor at indføre en ny bestemmelse i loven som § 35a, hvorefter Arbejdsskadestyrelsen får adgang til at videregive oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold til andre myndigheder til brug for pågældende myndigheds kontrolopgaver, når man ved behandlingen af konkrete sager konstaterer eller det med høj grad af sikkerhed må antages, at der er tale om sort eller illegalt arbejde og misbrug af sociale ydelser.

Der kan videregives oplysninger til told- og skatteforvaltningen ved konstatering af sort arbejde og til kommunen samt Arbejdsdirektoratet ved konstatering af misbrug af sociale ydelser.

Der henvises til punkt 2.9.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Det foreslås som anbefalet af arbejdsskadeudvalget at ændre betingelsen for at dispensere fra den 1-årige anmeldelsesfrist. Denne frist gælder for tilskadekomne og efterlades adgang til selv at anmelde skader, der ikke er anmeldt af arbejdsgiver eller læge/tandlæge.

Der henvises til punkt 2.2.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Ved forslaget bliver det muligt at dispensere, når der er dokumenteret en arbejdsskade og en erstatningsberettigende følge af arbejdsskaden. Der skal som hidtil være årsagsforbindelse (kausalitet) mellem